

ה"ת 8490/08/20 - איל בן עזרי פינוי פסולת ועבודות עפר בע"מ נגד משטרה ירוקה

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 8490-08-20 איל בן עזרי פינוי פסולת ועבודות עפר בע"מ נ' משטרה ירוקה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט משה גינות
מבקשת
נגד
משיבה
החלטה
1. בפני בקשה דחופה להשבת תפוסים.

עסקין במשאית מסוג מאן מס' רישוי 393-43-101 ומשאית נוספת מאן 83-238-53; ושופל מסוג
CASE מס' רישוי 145-208.

בבקשה זו התקיימו שני דיונים, הראשון ביום 19/8/20 והשני ביום 10/9/20.

2. בבקשתו, טען ב"כ המבקש, כי בית המשפט מתבקש להורות בהסתמך על סעיף 34 לפקודת סדר הדין
הפלילי (מעצר וחיפוש) נוסח משולב התשכ"ט-1969, על שיחרור התפוסים הנ"ל.

בבקשה נטען, כי ביום 27/7/20 הגיעו נציגי המשטרה הירוקה לאתר המורה לאיסוף וטיפול בפסולת
בניין בפרדס-חנה, השייך והמנוהל על-ידי המבקשת.

במועד זה הציגו נציגי המשטרה הירוקה בפני מר אייל בן-עזרי (להלן: "אייל") צו שנחתם בבית
המשפט ביום 26/7/20, המאפשר לנציגי המשטרה הירוקה לבצע חיפוש ולתפוס את החפצים הבאים:
כל מסמך או חפץ הדרושים לחקירה, לרבות כלי צמ"ה ורכב.

מששאל המבקש מדוע פוגעים בזכויותיו, נאמר לו שהמבקשת שפכה פסולת בשטח סמוך לתחנת
מעבר ועל כן מתבצעת התפיסה.

אייל הסביר לנציגי המשטרה הירוקה כי המדובר בשטח המוחזק בידי רשות היחיד וכי בשטח לא שופכים
פסולת וכי התקבל אישור מן הרשות המקומית להניח בשטח פסולת בניין יבשה לתקופת זמן קצרה,
מפאת אילוצי תפעול בתחנת המעבר וכי פסולת זו תוכנס לתחנת המעבר בהקדם ותטופל בתחנת

המעבר.

ב"כ המבקשת טען כי התשובה שניתנה לדבריו של אייל הינה: **"תניד את זה בבית-משפט"**, בניגוד לאירועים בהם אנשי משטרה מבצעים תפיסת כלים עקב עבירה של שפיכת פסולת ברשות הרבים המתבצעת בפניהם.

כאן במקרה שבפנינו, המדובר במקרה שונה לחלוטין, שכן לא התבצעה עבירה לנגד עיני השוטרים ומטרתם היתה לתפוס את הכלים ולהעניש את המבקש. כן הוסיף, כי טענות אייל ידועות לנציגי המשטרה וכי הדבר מקובל, אולם כאשר מדובר במבקש אשר תיאם את הדבר מול נציגי הרשות המקומית, מתנכלים לו ומבצעים תפיסה.

לטענת ב"כ המבקשת, אין למעשה מחלוקת כי מר אייל שאל בשעתו את נציגי המשטרה הירוקה ממי הוא אמור לקבל אישורים ונאמר לו כי מאחר ומדובר בשטח פרטי, עליו לפנות לרשות המקומית ואכן כך הוא פעל.

כן טען ב"כ המבקשת, כי התפיסה לכשעצמה חושפת דרך פעולה שמטרתה זרה ופסולה. שכן, איש לא טרח לזמן לחקירה חשוד לצורכי חקירה וברור הוא כי אנשי המשטרה הירוקה דאגו לתפוס את הכלים, תפיסה הגורמת למבקש נזקים אדירים.

שתי מטרות פסולות עומדות מאחורי תפיסת הכלים, האחת - ענישה מיידית, דבר העלול להביא לקריסה טוטאלית של המבקשת, והשניה - ניסיון נואל ופסול ליצור יש מאין רק לפעילות עבריינית לכאורה של המבקשת.

3. אשר למסגרת הנורמטיבית טען ב"כ המבקשת, כי התפיסה דן התבצעה שעה שהתפוסים לא ביצעו כל עבירה ולמעשה התפיסה התבצעה מכח צו חיפוש אשר נחתם על ידי בית המשפט ביום 26/7/20.

למעשה, בית המשפט איפשר את התפיסה לצורך חקירתי ולא לצורך חילוט עתידי, לא לצרכי מניעה לצורך חקירתי.

כיום המצב הוא שהמשטרה הירוקה אינה זקוקה לכלים התפוסים לצורכי החקירה, לפיכך לאור הצו השיפוטי שנחתם - יש להורות על השבה מיידית של הכלים לידי המבקשת. כמו כן, ברור הוא כי לא נעברה כל עבירה.

4. המשיבה בתגובתה טענה כי אכן ביום 27/7/20 במסגרת פעילות אכיפה, נתפסו שתי משאיות ושופל, בהתאם לצו חיפוש אשר נחתם על ידי כב' השופט קפלן ובהתאם לסמכותה של המשיבה, לפי סעיף

26(2) לחוק הגנת הסביבה, וזאת לאחר שנתגבשו ראיות המקימות חשד סביר לביצוע עבירות בניגוד לחוק שמירת הניקיון התשמ"ד-1984 וחוק רישוי עסקים.

כן נטען בתגובה, כי מר אייל הינו "שור נוגח" שכן הוא הבעלים והמנהל של המבקשת וכי רק לאחרונה הגישה המדינה נגד המבקשת ובן עזרי אייל, כתב אישום בת.פ. 44642-03-20 בגין שורה של עבירות כנגד איכות הסביבה, אשר בוצעו בשנה החולפת במסגרת פעילות של פינוי פסולת שבעטייה נאספו ראיות לעבירות חדשות אשר הובילו את המדינה לבצע תפיסת חפצים.

עוד טען ב"כ המשיבה כי במסגרת ההליך הנוסף, תפסה המדינה מספר כלים השייכים למבקש במסגרת בקשה להחזרת תפוסים, בקשה זו נדחתה וערעור אשר הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה נדחה אף הוא.

עוד נטען בתגובה כי בשנים האחרונות ניהל המשרד להגנת הסביבה מספר תיקים פליליים נגד אייל בן עזרי, בעבירות מתחום הגנת הסביבה בת.פ. 24432-03-15 ות.פ. 972-06-13. על בן-עזרי נגזר קנס כספי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

כמו כן בת.פ. 11670-04-15 הורשע מר בן עזרי בעבירה של הפרת תנאים ברישיון עסק ובעבירה נוספת לפי חוק רישוי עסקים - פינוי פסולת שלא כדין לאתר שנקבע לכך.

מכאן, ששעה שכנגד המבקשת ונגד מר אייל בן-עזרי נאספו ראיות לעבירות חדשות שבוצעו במסגרת הפעילות העסקית, ושעה שטרם יבשה הדיו על כתב האישום האחרון אשר הוגש כנגד המבקשת - הליך התפיסה במסגרת החקירה היה מהלך לגיטימי ומידתי.

5. ב"כ המשיבה הדגיש בדבריו כי בדיון הקודם שנערך בעניינו של מר אייל בבית משפט השלום בחדרה, הוא הצהיר על כך שיבדוק את העימות שנערך. לטענת ב"כ המבקשת אכן בוצע עימות שכזה ובעקבותיו נחקר מר אייל פעם נוספת לאחר אזהרה. נגבו הודעות ממנהל המועצה וממנהל מחלקת שפע, וגירסת מר אייל לא אומתה כלל לכך שקיבל אישור לבצע את השלכת הפסולת, שבעקבותיה נתבקשה תפיסת הכלים; ובמילים אחרות - לא ניתן אישור לגזם בשטח אחר, לפיכך עמדת המשיבה לא השתנתה.

עוד הדגיש ב"כ המשיבה, כי המדובר בביצוע עבירות חמורות ומדובר במבקש שהינו אדם שלא ניתן ליתן בו אמון ועמד על כך בית המשפט המחוזי בע"ח 32840-11-19.

מעיון באותו פסק דין מתברר שכב' השופטת ציינה את ת.פ. 11670-04-15 בו הורשע המבקש על פי הודאתו בו נגזר למבקש קנס כספי, חתימה על התחייבות.

כפי שנפסק ברע"פ 6990/10 דדון חזי וציון בע"מ נ' מדינת ישראל, כי לצורך שקילת חלופות לתפיסת

משאיות שנתפסו בשל שפיכת פסולת בניין ברשות הרבים, יש צורך במתן אמון. כאשר המדובר בעבירות נישנות, קשה ליתן אמון כזה.

התכלית בתפיסת הכלים איננה תכלית של חילוט בלבד. בעניינו קיימת גם תכלית מניעתית ועל כן אין מקום לבחון חלופת תפיסה.

6. לאחר עיון בכל המסמכים הרלוונטיים בתיק החקירה לרבות מסמך סודי (סומן בימ"ש 1) ממנו עולה כי למבקש אייל בן עזרי היה היתר זמני לאיסוף גזם חקלאי - **היתר שבוטל** - חרף זאת הוא המשיך לפנות גזר לחלקה 11 בגוש 10096 ובנוסף פינוי פסולת הבניין לחלקה 12 בגוש 10101 נעשתה ללא היתר ובניגוד לחוק.

7. עיינתי בכתב האישום נשוא ת.פ. 44642-03-20 והחלטתי לדחות את הבקשה.

המזכירות תשלח עותקים מהחלטה זו לב"כ הצדדים.

על ב"כ המשיבה, עו"ד יוני שמיר, לדאוג לקחת את תיק החקירה שהושאר בלשכתי.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"א, 18 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.